

Μπαμπινιώτης: «Τι γλώσσα μιλούσαν οι Αρχαίοι Μακεδόνες»

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: 29.11.2012 | 23:14

NEWSIT NEWSROOM

Σε διάλεξη του στο πανεπιστήμιο Μελβούρνης ο Καθηγητής της Γλωσσολογίας και λεξικογράφος, Γεώργιος Μπαμπινιώτης με αναφορά του σε λέξεις και τη φωνολογία της Αρχαίας μακεδονικής διαλέκτου απέδειξε ότι οι Αρχαίοι Μακεδόνες είχαν καλλιεργήσει φωνολογικά μια δωρικού χαρακτήρα ελληνική διάλεκτο, την οποία χρησιμοποιούσαν προφορικά.

Η διάλεξη δόθηκε στην αγγλική γλώσσα στο Wright Theatre της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Μελβούρνης και οργανώθηκε από το Αυστραλιανό Ινστιτούτο Μακεδονικών Σπουδών, το Ελληνικό Μουσείο και την Παμμακεδονική Ένωση Μελβούρνης στο πλαίσιο των ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ 2012.

Ο κ. Μπαμπινιώτης διευκρίνισε ότι διάλεκτος των Αρχαίων Μακεδόνων παρέμεινε η καθομιλουμένη του λαού, ενώ η βασιλική οικογένεια του Φιλίππου και το κράτος των Μακεδόνων για να ενώσει και την υπόλοιπη Ελλάδα είχε αποδεχτεί και χρησιμοποιούσε ως επίσημη γλώσσα την Αττική Διάλεκτο, όπως αυτό αποδεικνύεται άλλωστε από τις χιλιάδες επιγραφές που ανασύρονται από τα σπλάχνα της ελληνικής αλλά και σλαβικής και βουλγαρικής γεωγραφικά πλέον γης. Ο Έλληνας

γλωσσολόγος τόνισε ότι η αρχαία Μακεδονική διάλεκτος ομιλούνταν από τους ντόπιους, όπως με τις δικές τους διαλέκτους επικοινωνούσαν και οι κάτοικοι των πόλεων- κρατών της υπόλοιπης Ελλάδας.

Σύμφωνα με τις έρευνες που ξεκίνησαν στις αρχές του 20ου αιώνα Γερμανοί γλωσσολόγοι αλλά και Βρετανοί και αργότερα ο μεγάλος γλωσσολόγος Γ. Χατζηδάκης και από το 1988 ο καθηγητής Γεώργιος Μπαμπινιώτης, από μαρτυρίες, σχόλια και αναφορές ιστορικών, σχολιαστών και γεωγράφων έχουν ήδη εντοπιστεί περίπου 250 λέξεις, κυρίως ουσιαστικά, τα οποία αναφέρονται από τους αρχαίους Γραμματικούς ως μακεδονικές λέξεις, ως λέξεις της αρχαίας Μακεδονικής προφορικής διαλέκτου.

Ο κ. Μπαμπινιώτης στην αρχή της ομιλίας του διευκρίνισε ότι δεν υπάρχει μία Αρχαία Ελληνική γλώσσα, αλλά τέσσερις διάλεκτοι της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας. Οι τέσσερις αυτές διάλεκτοι είχαν γραπτή παράδοση και στις διαλέκτους αυτές γράφηκε η λογοτεχνία της συγκεκριμένης περιοχής. Η Αττική Διάλεκτος μετά το 480 π.Χ. επιβλήθηκε σε ολόκληρη σχεδόν της Ελλάδα και στη γλώσσα αυτή γράφτηκαν τα μνημεία του ελληνικού λόγου και των Ελλήνων ποιητών της Αθήνας και των φιλοσόφων της. Στη συνέχεια έδωσε τα χαρακτηριστικά της Μακεδονικής και της συγγενείας της με τη Δωρική Διάλεκτο που ομιλούνταν στα Δωδεκάνησα, τη Ανατολική Πελοπόννησο και τη Μακεδονία.

Ακολούθως, ο κ. Μπαμπινιώτης αναφέρθηκε σε 240 λέξεις που εντοπίζονται σε μαρτυρίες σχολιαστών, αρχαίων Ελλήνων ιστορικών, λεξικογράφων και ποιητών, από την εποχή του Ομήρου και του Ηροδότου, τον Ησύχιο, τον Απολλώνιο τον Δύσκολο, τον Ευστάθιο αλλά και τα λεξικά του Σούδα αλλά και το ετυμολογικό *Magnum*, που παραπέμπουν σε λέξεις της αρχαίας Μακεδονικής διαλέκτου. «Οι αρχαίοι Γραμματικοί, σχολιαστές και ιστορικοί συχνά παρέπεμπαν σε λέξεις και τη φωνολογία της αρχαίας Μακεδονικής διαλέκτου για να τονίσουν την προέλευση μιας λέξης, προκειμένου να δώσουν την ετυμολογία της και για να καθορίσουν την έννοιά της. Τα κύρια ονόματα που έφεραν οι αρχαίοι Μακεδόνες στην τοπική τους διάλεκτο παρέμειναν σε ολόκληρη την Αρχαιότητα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου χώρου της Μακεδονίας (Αλέξαρχος, Αλκέτας, Αλκίμαχος, Αμύντας, Αντίγονος, Αντίπατρος, Αργαίος, Αρριδαίος κλ.π)...

Ο κ. Μπαμπινιώτης αναφέρθηκε και στη σύγχρονη βουλγαροσερβική γλώσσα της ΠΓΔΜ. «Σεβόμαστε τη γλώσσα, την ιστορία και τα έθιμα των κατοίκων της γείτονος χώρας. Ωστόσο γίνεται φανερό με όσα είπα ότι ο όρος «Μακεδονική» που χρησιμοποιούν για τη γλώσσα τους προκαλεί σύγχυση και είναι ιστορικά και πολιτιστικά απαράδεκτη, διότι, όπως προκύπτει από την ανάλυση που προηγήθηκε, δεν έχει καμία σχέση με τη διάλεκτο των Μακεδόνων».